

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 33072

гр. София, 20.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

като разгледа докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20221110157547 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.130 ГПК.

Образувано е по искова молба вх. № 226807/25.10.202 г. по описа на СРС, подадена от А. С. Г., ЕГН ***** срещу „к.” АД, ЕИК *** за отмяна на Заповед № 139/25.08.2022 г. за временно отстраняване от работа на ищеца за периода 26.08.2022 г. – 05.09.2022 г.

В исковата молба ищецът твърди, че работи при ответника по Трудов договор № 968/01.06.2021 г. на длъжност „Шофьор на лекотоварен автомобил“ с код по НКПД: 83222006. На 30.08.2022 г. му била връчена Заповед № 139/25.08.2022 г. за временно отстраняване от работа на ищеца за периода 26.08.2022 г. – 05.09.2022 г., поради поведение на работника, некореспондиращо и противоречащо на вътрешните правила на компанията, нарушаващо трудовата дисциплина и непозволяващо на работника да изпълни трудовите си задължения. Моли заповедта за бъде отменена като незаконосъобразна.

Съдът счита, че е сезиран с **процесуално недопустим иск**, по следните съображения:

Съдът служебно извършва проверка за допустимост на иска. Служебна проверка се извършва по отношение наличието на абсолютните процесуални предпоставки за упражняване на правото на иск. Условие за допустимост на всеки конститутивен иск е да изрично предвиден в закона, тъй като с него се упражняват потестативни права, чието упражняване по съдебен ред е предвидено в закона. Поради това конститутивните иски имат най-ограничено приложно поле в сравнение с останалите видове иски. Отделен иск за установяване на нарушение на трудовото законодателство, без да се претендират никакви негови правни последици, е недопустим - Решение № 230 от 28.06.2012 г. на ВКС по гр. д. № 583/2011 г., IV г. о. Незаконосъобразността на такава заповед, произтичаща от липса на основания за издаването ѝ се свързва с други правни последици - обезщетение по чл. 214 от КТ- Решение № 570 от 16.10.1998 г. на ВКС по гр. д. № 1590/97 г., III г. о. Разпоредбата

предвижда ангажиране на имуществената отговорност на работодателя и виновните длъжностни лица в условията на солидарност при незаконосъобразното отстраняване от работа. Предявяването на самостоятелен иск за отмяна на заповедта без да се предявява иск, с който се претендират правните последици от тази незаконосъобразност – обезщетение по чл.214 КТ е недопустимо.

Ръководен от изложеното и на основание чл. 130 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба вх. № 226807/25.10.202 г. по описа на СРС, подадена от А. С. Г., ЕГН ***** срещу „к.” АД, ЕИК ***, за отмяна на Заповед № 139/25.08.2022 г. за временно отстраняване от работа на ищеца за периода 26.08.2022 г. – 05.09.2022 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. № 57547/2022 г. по описа на Софийския районен съд, **КАТО НЕДОПУСТИМО.**

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от съобщението на ищеца пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____